

Rozjímanie na piatok 4. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na piatok 4. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: Ján
Krstiteľ je mučeník za pravdu;
čisté srdce miluje Boha; hľadá
Pánovu slávu, a nie svoju
vlastnú.

TESNE PO NÁVRATE apoštolov z ich
prvej evanjelizačnej skúsenosti nám
Nový zákon hovorí o smrti svätého
Jána Krstiteľa. Tento sled udalostí
akoby naznačoval, že apoštolské
poslanie si vyžaduje rovnaký život a
že mučeníctvo je najvyššou formou

nasledovania Ježiša Krista, pretože tieto dva osudy sú si podobné[1]. Dostávame niekoľko podrobností o Jánovej smrti, keď ho sťali v jednom z Herodesových palácov počas osláv kráľových narodenín. Kvôli jeho odvážnemu a nepohodlnému kázaniu a napriek veľkej úcte, ktorú mu Herodes preukazoval, ho Herodes dal uväzniť. „Nesmieš žiť s manželkou svojho brata!“ (Mk 6, 18), povedal Krstiteľ. Dôvodom jeho umučenia bola Herodias, žena, s ktorou kráľ žil a ktorá Jána nenávidela.

Iste, oddanosť hľadaniu pravdy je náročná a dotýka sa najhlbšej časti našej bytosti. „Pravda sa týka celého života. V Biblii má význam opory, pevnosti, dôvery, ako naznačuje koreň, z ktorého pochádza aj liturgické *Amen*. Pravda je to, o čo sa človek môže oprieť, aby nepadol. V tomto vzťahovom zmysle je jediný, kto je skutočne spoľahlivý a

dôveryhodný, na koho sa možno vždy spoľahnúť, t. j. *pravdivý*, živý Boh“[2].

Úplnú pravdu dosiahneme len v Ježišovi Kristovi, ktorý povedal: „Ja som pravda“ (Jn 14, 6); úplná pravda je to stretnutie, ktoré nasýti bez toho, aby zasýtilo. Keď budeme žiť svätým životom plným Božej milosti, pravda v nás bude čoraz viac rásť. Herodes, a to isté sa stane aj Pilátovi počas umučenia, obetoval pravdu, aby sa vyhol komplikáciám. Hoci mal Jána rád a počúval ho s radosťou, nechal sa strhnúť okolnosťami. Skôr Herodes ako Ján bol v skutočnosti v okovách: chýbala mu silná láska, ktorá pohýna slobodu k dobru a pravde.

KRSTITEĽOVA MUČENÍCKA SMRŤ sa odohrala v atmosfére frivolity a pomsty: hostina a tanec, ktoré viedli

k nerozvážnej prísaha; nenávisť a hnev Herodiady; brutalita odseknutia hlavy. Proti Jánovej vernosti povstáva povrchnosť, ktorá sa končí vraždou nevinného človeka.

Herodes premárnil príležitosť vypočuť si Jánove slová a rady. O dva roky neskôr sa na Veľký piatok ráno stretol s Ježišom Kristom a opäť premárnil ďalšiu príležitosť. Hoci sa vtedy „veľmi tešil, že vidí Ježiša“, lebo „veľa o ňom počul“ (Lk 23, 8), Spasiteľa nespoznal. Pozeral naňho so zvedavosťou, ale bez otvoreného srdca. Keď ho mal pred sebou, hľadal len ďalšie divadlo, človeka, ktorý by ho mohol ohromiť nejakým zázrakom. Ježiš, ktorý viedol dialóg s každým, však „s Herodesom, nestálym a nečistým, ani slovo: (...) ani hlas Spasiteľov nepočuje“^[3].

Herodes dal Jána sťať; Ježiša Krista „opovrhol, vysmieval sa mu, obliekol mu biele rúcho a poslal ho k

Pilátovi“ (Lk 23, 11). Situácia, v ktorej žil, možno skrýva za maskou smiechu hlbokú prázdnotu lásky, nedostatok sebaovládania, malú citlivosť na nadprirodzené veci. My sa naopak chceme pozerať na Ježiša jasnými očami, s citlivým srdcom otvoreným pre nadprirodzeno. Lebo „naše srdce sa narodilo pre lásku. A ak tento rýdзи, čistý a vznešený cit nedostane, mstí sa a zaplaví sa špinou. Pravá Božia láska — a preto i čistota života — má rovnako ďaleko k zmyselnosti ako k bezcitnosti; a k akémukoľvek sentimentalizmu rovnako ďaleko ako k necitlivosti alebo tvrdosti srdca“[4].

„ON MUSÍ RÁSTĚ a mňa musí ubúdať“ (Jn 3, 29-30), povedal Ján svojim učeníkom, keď sa k nemu dostala správa o Ježišovom kázaní. Jeho poslanie bolo splnené: videl a

ukázal na Božieho Baránka. Teraz mohol uvoľniť cestu Mesiášovi, ustúpiť, aby Kristus mohol rásť, byť vypočutý a nasledovaný. S rovnakým skromným a pokorným rozpoložením mysle čelil aj svojej mučeníckej smrti. „Keďže vylial svoju krv za pravdu,“ píše svätý Beda, „určite ju vylial aj za Krista“[\[5\]](#). A svojím svedectvom predišiel Pánovu smrť.

Krstiteľ „so slobodou prorokov pokarhal Herodesa. Uväznený touto opovážlivosťou sa nestaral o smrť, ani o súd, ktorého koniec bol neistý, ale uprostred svojich pút myslel na Krista, ktorého ohlasoval“[\[6\]](#). Svätý Josemaría videl v postoji svätého Jána vzor pre svoj život: „Skryť sa a zmiznúť je moja vec, aby mohol žiariť iba Ježiš“[\[7\]](#). Diskrétnosť svätého Jána, jeho úprimné hľadanie Ježišovej slávy, a nie svojej vlastnej, sú vlastnosti, ktoré mu umožnili

vydať najvyššie svedectvo
mučeníctva.

„Kresťanský život si vyžaduje
takpovediac *mučeníctvo* každodennej
vernosti evanjeliu, teda odvahu
nechať v sebe rásť Krista, nechať
Krista viesť naše myšlienky a
činy“[8]. Mária, Kráľovná mučeníkov,
predloží Otcovi našu túžbu hľadať
pravdu a odvážne sa o toto stretnutie
s Pravdou podeliť s druhými ľuďmi.

.....

[1] Porov. *Katechizmus Katolíckej
Cirkvi*, bod 2473: „Mučeníctvo je
najvyššie svedectvo o pravde viery;
označuje svedectvo, ktoré siaha až po
smrť. Mučeník vydáva svedectvo
zosnulému a vzkriesenému Kristovi,
s ktorým je spojený láskou“.

[2] František, *Posolstvo k 52.
svetovému dňu komunikácie*, 2018.

- [3] Svätý Josemaría, *Krížová cesta*, I. zastavenie, bod 3.
- [4] Svätý Josemaría, *Boží priatelía*, bod 183.
- [5] Svätý Beda, *Homília* 23, kniha 2.
- [6] Origenes, *Homília* 27, na Lukáša 2-4.
- [7] Svätý Josemaría, *List*, 28-I-1975.
- [8] Benedikt XVI, *Audiencia*, 29-VIII-2012.

.....